

Sarajevo 21.04.2017.
Aner Žuljević, delegat

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
PARLAMENT FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
DOM NARODA

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
PARLAMENT FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
DOM NARODA
SARAJEVO

Priloga	Org. jed.	Broj	Priloga	Vrijednost
		21-III-2017		
		02-02-408	17	10x

n/r gospođe Lidija Bradara, predsjedavajuća

Na osnovu članova 177 i 178 Poslovnika o radu Doma naroda Parlamenta FBiH, podnosim;

AMANDMANE

Na Prijedlog izmjena i dopuna Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o radu

AMANDMAN 1

Član 1. se briše

OBRAZLOŽENJE

Primjena navedenog člana znači ukidanje mogućnosti dogovora o povoljnijem pravu između radnika i poslodavaca tj. onemogućava se primjena povoljnijeg prava, jer su odrednice Zakona o radu u supremaciji u odnosu na opće, granske kolektivne ugovore, pravilnike o radu, ugovore o radu kojim se može urediti povoljnije pravo za radnika.

AMANDMAN 2

Član 7 mijenja se i glasi:

U članu 78. stav (1), mijenja se i glasi:

„(1) Vlada Federacije utvrđuje najnižu plaću na osnovu zakona o minimalnoj plaći uz obavezne konsultacija sa Ekonomsko-socijalnim vijećem.“

Stav (3) mijenja se i glasi:

„(3) Vlada Federacije će na prijedlog Federalnog ministarstva finansija- Federalnog ministarstva financija u saradnji sa Federalnim zavodom za programiranje razvoja, a uz prethodne konsultacije sa Ekonomsko-socijalnim vijećem, donijeti zakon o minimalnoj plaći kojim će propisati metodologiju izračuna i usklađivanja najniže plaće iz stava (1) ovog člana.“

OBRAZLOŽENJE

Neophodno je da Vlada hitno pripremi zakon o minimalnoj plaći kojim će se propisati način utvrđivanja iznosa minimalne plaće, rokovi njezinog utvrđivanja, kao i realizacija nadzora nad primjenom članova takvog Zakona. S obzirom da se radi o zakonskom rješenju koje je već u primjeni u zemljama iz okruženja smatram kako je neophodno prilagoditi izmjene zakona o radu primjeni takvog propisa koji se može donijeti u vrlo kratkom roku.

AMANDMAN 3

Član 14. se briše

OBRAZLOŽENJE:

Definicija predviđenog člana „ukoliko iz neopravdanih razloga ne isplati plaću u roku utvrđenom u članu 79. stav (1) ovog zakona, sa svim pripadajućim doprinosima.“ predstavlja pravno nejasnu formu koja se može značajno zloupotrebljavati u smislu isplate plata radnicima kroz manipulaciju kriterijima neopravdanosti.

AMANDMAN 4

Član 15. se briše

OBRAZLOŽENJE:

Poseban nonsen je što se briše član 172. važećeg Zakona o radu. To je prekršajna odredba kojom je predviđen prekršaj za poslodavca ako ne isplati plaću u skladu sa članom 79. stav 1. Zakona. Obrazloženje za ovakvu intrevenciju u Obrazloženju zakona je **NEPOTREBNA ODREDBA!** Broj pravosnažnih presuda radnika protiv poslodavaca, upravo govore suprotno, da je itekako potrebna ova odredba. Prvo je usvojen Zakona dopuni Zakona o visini stope zatezne kamate („Službene novine Federacije BiH“, 101/16) gdje isti predviđa dopuna člana 2. postojećeg zakona iz ove oblasti koji glasi:

*“U članu 2. iza stava 2. dodaje se novi stav 3. koji glasi:
“Izuzetno od stava 1. ovog člana na iznos glavnice određene izvršnim ispravama (sudske presude i sudska poravnanja) i vansudskim poravnanjima iz osnova radnog odnosa plaća se zatezna kamata po stopi od 0,2% godišnje.”*

Sada se Prijedlogom Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o radu čak briše i prekršajna odredba kojom je predviđen prekršaj za poslodavca ako ne isplati plaću u skladu sa članom 79. stav 1. Zakona o radu.

Kada smo već kod prekršaja, očekivano je bilo da se visina novčanih kazni za zapriječene prekršaje u Zakonu o radu, znači za sve prekršajne odredbe, maksimalno uskladi sa propisanim minimumom i maksimumom za novčane kazne za prekršaje iz važećeg Zakona o prekršajima („Službene novine Federacije BiH“, broj 63/14) konkretno član 22. stav 2. Zakona o prekršajima koji utvrđuje: „*Za prekršaje iz oblasti poreza, carina, financija, zaštite okoline i koncesija, radnih odnosa i zaštite na radu novčane kazne mogu se propisati u višestrukom iznosu ili kao postotak porezne, carinske, financijske ili koncesijske obveze koja je trebala biti plaćena, ili kao postotak ili višestruki iznos vrijednosti robe koja je predmet prekršaja, ali ne u iznosu većem od 200.000,00 KM.*“

Aner Žuljević, delegat

